

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123361069
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:6123361069.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 364,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť 364,40 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 27.2.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 13.7.2023 a po odpore žalovanej postúpenou na návrh žalobcu na Okresný súd Martin, sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 364,40 € spolu so 8 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 27.2.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 7.11.2022 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX/X, XXX XX, A. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 787/2022 zo dňa 23.11.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 23.11.2022 do 29.11.2022 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do dokončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný.

3. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 8602022 splatnú dňa 14.12.2022 na sumu 800,03 € s DPH za 7 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie

náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poisťenec žalovanej.

4. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jej nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2022 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 800,03 € s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka jej bola postúpená poškodeným.

5. Žalovaná dňa 13.2.2023 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 435,63 €. Žalovaná postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťencom žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitímovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej.

6. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bola povinná poskytnúť žalobcovi najneskôr do 26.2.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 Zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 9.2.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanej na zaplatenie istiny vo výške 364,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 27.2.2023 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

7. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaná, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.9.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.5.2019, sp. zn. 9Co/300/2018).

8. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťencom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom, alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

9. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu

(napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.9.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

10. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

11. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy a to zmluvu o nájme dopravného prostriedku, protokol o prenájme náhradného vozidla, čestné prehlásenie poškodeného, potvrdenie autoservisu, faktúru, zmluvu o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, doklad o úhrade, oznámenie o poskytnutí poisťovného plnenia.

12. Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila v odpore, ktorý podala proti vydanému platobnému rozkazu súdom v upomínacom konaní a z ktorého vyplynulo, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. V odpore žalovaná uviedla, že dňa 7.11.2022 vznikla škodová udalosť - poškodenie motorového vozidla Toyota RAV4 s EČV: A., ktorého vlastníkom a držiteľom bol v čase škodovej udalosti p. A. B.. Právny predchodca žalobcu nechal poškodené vozidlo opraviť v spoločnosti AT a. s. (ďalej len „opravca“). Dňa 23.11.2022 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom nájomnú zmluvu na motorové vozidlo, na základe ktorej právny predchodca žalobcu užíval náhradné vozidlo. Nájom náhradného vozidla bol dohodnutý na dobu určitú od 23.11.2022 do 29.11.2022. Denná sadzba za nájom náhradného vozidla bola dohodnutá vo výške 110 € (vrátane DPH). Dňa 2.12.2022 žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a zároveň si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu nákladov za náhradné vozidlo. Žalobca na tieto účely predložil žalovanej faktúru č. 8602022 z 30.11.2022, vystavenú žalobcom, v ktorej žalobca vyúčtoval právnemu predchodcovi žalobcu nasledovné náklady: nájomné za náhradné vozidlo v dňoch od 23.11.2022 do 29.11.2022 vo výške 770 € (7 dní x 110 €), náklady na odovzdanie a pristavenie vozidla vo výške 30 €, t.j. celkovo v sume 800,03 €. Žalovaná dňa 9.2.2023 ukončila prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poisťovné plnenie, pričom poskytla žalobcovi poisťovné plnenie vo výške 435,63 €, zodpovedajúce nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 7 dní s ohľadom na kalkuláciu nákladov na opravu a rozsah vykonaných prác a s priznanou dennou sadzbou za prenájom vo výške 66 € na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla (7 dní x 66 €).

13. Žalovaná v súvislosti s primeranosťou nákladov prenájmu náhradného vozidla poukázala na judikát č. R7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (pozri aj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015), z ktorého žalovaná citovala.

14. Žalovaná tiež uviedla, že uvedený názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/319/2017, z ktorého citovala. S poukazom na vyššie uvedené žalovaná potom stanovila dennú sadzbu za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 66 € za 1 deň, pričom vychádzala z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného motorového vozidla. Žalobca faktúrou č. 8602022 vyúčtoval dennú sadzbu za nájom náhradného vozidla vo výške 110 €. Predmetná faktúra

však uplatnený nárok nepreukazuje a nie je možné ju bez ďalšieho považovať ako za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Tu je potrebné si uvedomiť, že faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom na faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanej ako poisťovateľovi poškodený, resp. v posudzovanom prípade žalobca (pozri napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 31Cb/27/2021 a pod.). Žalovaná v rámci prešetrovania potrebného na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie zohľadnila skutočnosť, že právny predchodca žalobcu najazdil na náhradnom vozidle v priebehu deklarováných 7 dní spolu 600 kilometrov. Právny predchodca žalobcu teda za 1 deň nájmu najazdil priemerne 85,71 kilometrov. Žalovaná pri výpočte poistného plnenia kalkuluje s 600 najjazdenými kilometrami, nakoľko počet nutných a účelných dní nájmu (s výraznou časovou rezervou) je v danom prípade najviac 7 dní (85,71 kilometrov x 7 dní).

15. V súvislosti s týmito zisteniami žalovaná poukázala na rozhodnutie R7/1992 a v súvislosti s týmto judikátom konštatovala, že skutočnou škodou sú len náklady na nájom náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu využíval vlastné vozidlo, technická hodnota jeho vlastného vozidla by sa logicky znížila. Žalovaná preto neposkytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 50,37 €, ako očakávané zníženie technickej hodnoty vozidla poškodeného, reflektujúc 600 najjazdených kilometrov. Žalovaná taktiež za každý najjazdený kilometer neposkytla žalobcovi 0,01 € tzv. prevádzkové náklady, spolu teda 6 € s DPH (600 km x 0,01 €). Prevádzkové náklady predstavovali náklady na údržbu a prevádzku vozidla na každých 15.000 kilometrov, bez zohľadnenia nákladov na pohonné hmoty. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu využíval vlastné vozidlo (600 najjazdených kilometrov) nevyhnutne by musel vynakladať aj náklady na jeho prevádzku a údržbu, podľa pokynov výrobcu na obsluhu a údržbu. Vozidlo sa musí udržiavať v riadnom technickom stave podľa pokynov na obsluhu a údržbu ustanovených výrobcom. Riadnym technickým stavom vozidla je stav, v ktorom vozidlo spĺňa ustanovené technické požiadavky na prevádzkovanie vozidla v cestnej premávke (pozri § 44 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z.z.). Údržba je súhrn predpísaných úkonov zabezpečujúcich technickú spôsobilosť prevádzky vozidla a jej hospodárnosť. Patrí sem ošetrovanie vozidla, technická prehliadka, výmena alebo doplnenie prevádzkových náplní vozidla, umývanie a čistenie vozidla, kontrola a dotiahnutie, alebo nastavenie určitých častí vozidla (prípadne po predpísanom čase, alebo jazdnom výkone aj výmena niektorých drobných súčiastok) a podobne. Pri zohľadnení sumy 0,01 € za 1 najjazdený kilometer (minimálna suma, ktorú reflektuje žalovaná) by prevádzkové náklady držiteľov vozidiel pri najjazdených 15.000 kilometroch predstavovali sumu len 150 €. Skutočné prevádzkové náklady držiteľov vozidiel sú pritom reálne ešte vyššie (než minimálne prevádzkové náklady, ktoré reflektuje žalovaná), čo je všeobecne známa skutočnosť. Každý držiteľ motorového vozidla si môže pomerne ľahko zodpovedať otázku, či vynakladá na svoje vozidlo prevádzkové náklady vo výške 150 € za každých 15.000 najjazdených kilometrov (minimálna suma, ktorú reflektuje žalovaná) alebo vynakladá omnoho vyššie náklady na obsluhu a údržbu.

16. V závere svojho vyjadrenia konštatovala, že žalovaná nie je v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia, pretože dňa 23.11.2022 žalobca oznámil postúpenie pohľadávky a zároveň si uplatnil voči žalovanej nárok na poistné plnenie vo výške 800,03 €, zodpovedajúci nákladom na nájom náhradného vozidla podľa faktúry žalobcu č. 8602022 z 30.11.2022. Dňa 9.2.2023 žalovaná ukončila prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie zodpovedajúce nákladom na náhradné vozidlo, pričom poskytla na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 435,63 €. Žalovaná si v zákonnej lehote riadne splnila povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., a preto sa nemohla dostať do omeškania.

17. K odporu žalovaná pripojila cenníky autopožičovní.

18. Žalobca potom reagoval replikou z 24.8.2023, v ktorej jednak po podaní odporu navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, ktorý podľa jeho názoru je podľa § 19 písm. b) C.s.p. Okresný súd Martin a ďalej sa vyjadril k argumentácii žalovanej v odpore. Ak sa žalovaná odvolávala na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, táto podľa názoru žalobcu účelovo skúmala vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jej tvrdeniam. Žalobca je toho názoru, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaná sama stanovila ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 66 €, takýto postup

žalobca považoval za svojvoľný a neopodstatnený. Poukázal na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Žalovaná v odpore odkázala aj na ponuku autopožičovne Autofafo autopožičovňa, pri ktorej žalobca poukázal, že sa nachádza vo Zvolene, čo znamená, že zjavne neodráža ceny daného regiónu, keďže oprava ako aj požičanie auta prebiehali v Žiline. Preložené cenníky tak boli vybrané účelovo, nečestne a zavádzajúco. Žalovaná teda nepreukázala, že by bola cena v danej lokalite nižšia, ako bolo dohodnuté v predmetnej zmluve o nájme náhradného vozidla.

19. Za účelom preukázania tvrdení žalobca predložil súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese Žilina v danom čase – napr. motorové vozidlo Volkswagen Tiguan 4x4, ktoré bolo predmetom nájmu, vo výške 127 €/deň (City Rentals – pobočka Žilina). Taktiež predložil príklad ďalšej autopožičovne, kde je motorové vozidlo Volkswagen Tiguan 4x4 ponúkané za 132 €/deň (Autá pre každého – pobočka Žilina). Z cenníka spoločnosti Setcar pôsobiacej v Sučanoch vyplýva, že porovnateľné vozidlo ako je poškodené a aj zapožičané vozidlo je poskytované za 110 €/deň.

20. Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájmného v sume 110 €/deň bez DPH je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaná pri určovaní ceny prenájmu vychádzala tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť, na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy.

21. Žalovaná teda pri likvidácii brala do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným boli v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíjala od skutočnosti – vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom, resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájmného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba naväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájmného), alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy – kedy denné nájmné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájmného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájmné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájmného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

22. K odpočtu tzv. prevádzkových nákladov žalobca uviedol, že náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je podľa jeho názoru súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady s tým spojené. Vzhľadom k tomu žalobca považoval uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a rovnako v tomto smere poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. Vo vzťahu k uvedenému okrem toho poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013.

23. Žalobca sa nakoniec vyjadril aj k úroku z omeškania, ktorý žalovaná namietala., keď uviedol, že s námietkami žalovanej ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nie je možné súhlasiť. V tejto súvislosti žalobca odkázal na jeho tvrdenia v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu a poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP, kde skonštatoval, že:

„na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťovnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadnej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poisťovného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné štandardné odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškание a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poisťovného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťovnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poisťovného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“

24. Ústavný súd SR zároveň poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že právny názor Najvyššieho súdu SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR následne zaujal právny názor v intenciách výkladu Ústavného súdu SR, a to v Uznesení zo dňa 23.2.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021.

25. Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poisťovného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností žalobca má za to, že do omeškania s plnením poisťovného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti, alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťovnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná, alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poisťovného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poisťovného plnenia. Žalobca je teda toho názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

26. Následne aj žalobca pripojil cenníky požičovní motorových vozidiel, ktoré požičovne sa nachádzajú v oblasti Martina a Žiliny.

27. Žalovaná potom reagovala duplikou datovanou 25.9.2023 krátko pred nariadeným pojednávaním (na deň 2.11.2023). Argumenty žalobcu v jeho vyjadrení k odporu považovala za irelevantné k prejednávanej veci a uviedla k cenníkom, ktoré žalobca predložil, že žalobca rovnako neuviedol, v akej konfigurácii zapožičania vozidla priložené cenníky zodpovedajú. Nedefinoval bližšie to, čo namietal

žalobcom v predložených cenníkoch, teda výbava, poistenie, model, značka. Preto sú tieto dôkazy irelevantné pre prejednávajúcu vec. Žalovaná mala za to, že i na poškodeného, resp. žalobcu ako právneho nástupcu poškodeného platí generálna preventívna povinnosť, teda každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Žalovaná je toho názoru, že i poškodený by si mal počínať tak, aby neprichádzalo k navyšovaniu škody rozumným výberom požičovne náhradné vozidla. V opačnom prípade totiž dochádza k zneužívaniu systému povinného zmluvného poistenia a jeho hlavnému účelu. Žalovaná opakovane namietala absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou, teda nákladmi na nájom náhradného vozidla a škodovou udalosťou. Súčasne namietala aktívnu legitímáciu žalobcu, keďže z predložených dôkazov vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre a bol preto dlžníkom žalobcu a nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej céziou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu žalovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky, keď z predloženej zmluvy vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najprv smeroval k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu údajných vzájomných pohľadávok poškodeného a škodcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie a pritom žalovaná má takýto úkon za absolútne neplatný v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Navyše žalovaná zotrvala na tvrdení, že žalobca nepreukázal, že by ním požadovaná suma predstavovala nutné a účelne vynaložené náklady zo strany poškodeného.

28. Preto žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

29. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu. Právny zástupca žalobcu prítomný na pojednávaní zotrval na všetkých písomných podaniach žalujúcej strany a uviedol, že žalovaná strana svojvoľne krátila poskytnutú náhradu, pričom ignorovala skutočnosť, že poškodený nemá nijakú povinnosť pri výbere náhradného vozidla, porovnávať ceny jednotlivých náhradných vozidiel poskytovaných požičovňami.

30. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázaný skutkový stav tvrdý v žalobe žalobcom. Medzi stranami zostalo nesporné, že dňa 7.11.2022 v Martine došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B. , ktorý si zmluvou č. 787/2022 z 23.11.2022 u žalobcu zapožičal náhradné motorové vozidlo Volkswagen Tiguan AT 4x4, evidenčné číslo C. za zmluvné nájomné 110 € a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 €. Náhradné vozidlo mal zapožičané do 29.11.2022, o čom svedčí tak protokol o prenájme náhradného vozidla, ako aj samotná nájomná zmluva. Rovnako o tom svedčí aj čestné prehlásenie poškodeného A. B. z 30.11.2022. Za prenájom následne žalobca poškodenému A. B. faktúrou č. 8602022, vystavenou 30.11.2022, vyúčtoval nájomné za 7 dní za sumu spolu s poplatkom za pristavenie vozidla v celkovej výške 800,03 €. Z potvrdenia autoservisu, v ktorom bolo poškodené motorové vozidlo A. B. opravované, vyplynulo, že poškodené vozidlo bolo po vykonaní opravy dňa 29.11.2022 odovzdané jeho držiteľovi.

31. Dňa 30.11.2022 uzavreli žalobca s A. B. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 Obč. zákonníka, z ktorej vyplynulo, že postupca má pohľadávku voči žalovanej poisťovni vo výške 800,03 € s DPH z titulu nároku podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. a ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 7.11.2022 na vozidle Toyota RAV4, evidenčné číslo A.. Touto zmluvou následne postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi túto pohľadávku a žalobca sa zaviazal uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 800,03 €, ktorá suma zodpovedá faktúre č. 8602022 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Volkswagen Tiguan AT 4x4, evidenčné číslo C.. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

32. Skutočnosť postúpenia pohľadávky poškodený A. B. oznámil žalovanej poisťovni listom z 30.11.2022 a listom z 30.11.2022 žalobca v súvislosti s poistnou udalosťou zo dňa 7.11.2022 uplatnil vo vzťahu k žalovanej poisťovni nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky vo výške 800,03 € s DPH. Listom

z 10.2.2023 žalovaná poisťovňa oznámila žalobcovi, že 9.2.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého šetrenia poskytuje poistné plnenie v sume 435,63 €. Z tohto listu vyplynulo, že poisťovňa uznáva dobu zapožičania náhradného vozidla 7 dní pri počte 600 najazdených km a znižuje poistné plnenie o opotrebenie – rozdiel technických hodnôt pred najazdením kilometrov TH1 a po najazdení 600 kilometrov TH2 o 0,01 € za 1 km. Poistné plnenie takto znížila zo sumy 800,03 € o neprimerané náklady na náhradné vozidlo spočívajúce v cene prenájmu 308,03 € o tzv. opotrebovanie v sume 50,37 € a zníženie o 0,01 € za 1 km, čo predstavovalo 6 €. Celkovo takto poisťovňa poskytla žalobcovi poistné plnenie len v sume 435,63 € a rozdiel v tomto plnení následne si žalobca uplatnil žalobou.

33. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa odpiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením veci, alebo stratou veci.

35. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

36. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

37. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

39. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

40. Podľa § 524 ods. 1 Obč. zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

41. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období od 8.2.2023 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2,5 % ročne.

42. S názorom žalovanej, že je potrebné spôsobom, ktorý urobila a rozobrala v oznámení o poskytnutí poistného plnenia krátiť poistné plnenie, sa súd nestotožnil. Súd mal nepochybne preukázané, že poškodený A. B. v dôsledku protiprávneho konania poistenca žalovanej mal prenajaté náhradné vozidlo po dobu 7 dní vyššie uvedených a po túto dobu bolo vozidlo opravované v autoservise. V súlade s prevažnou časťou judikatúry súdov Slovenskej republiky sa aj Okresný súd Martin v prejednávanej veci stotožnil s názorom žalobcu, že nie je povinnosťou poškodeného, držiteľa motorového vozidla vykonávať prieskum trhu a hľadať najlacnejší prenájom porovnateľného motorového vozidla. S prihladením na

cenníky, ktoré ako prílohu svojej repliky do spisu pripojil žalobca, si aj súd osvojil názor, že poškodený B. mal prenajaté porovnateľné náhradné vozidlo, aké bolo jeho poškodené motorové vozidlo, D. E. a za obvyklú cenu, za akú sa podobné vozidlá v regióne Žilinského kraja prenajímali. Preto sa súd nestotožnil s názorom žalovanej na krátenie poistného plnenia titulom údajne neprimerane vysokého denného nájmu náhradného motorového vozidla. Rovnako sa nestotožnil ani s ďalším krátením poistného plnenia titulom tzv. opotrebenia. Je nepochybné totiž, že všeobecná cena motorového vozidla, ktoré je pri dopravnej nehode poškodené, napriek tomu, že opravou sa dosiahne opätovne prevádzkyschopný stav motorového vozidla, nepochybne klesá oproti všeobecnej hodnote motorového vozidla, ktoré nebolo tzv. „búrané“. Je všeobecne známou skutočnosťou, ktoré aj keď boli po havárii opravené, sa predávajú za nižšiu cenu, než motorové vozidlá rovnakého typu, stavu a veku, ktoré neprekonali zrážku s iným motorovým vozidlom. Z tohto dôvodu, ak sa na trhu reálne znížila hodnota motorového vozidla poškodeného a podľa presvedčenia súdu sa táto reálna hodnota motorového vozidla poškodeného znížila napriek oprave určite viac, než je suma celkovo 56,37 €, čo by podľa výpočtu žalovanej, ktorým žalovaná navyiac bližšie nevysvetlila, odporuje dobrým mravom, aby žalovaná vo vzťahu k poškodenému a následne aj vo vzťahu k žalobcovi o takúto sumu krátila poistné plnenie.

43. Súd preto dospel k presvedčeniu, že poškodený B. v rámci nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 psím. b) Zákona č. 381/2001 Z.z., teda škody vzniknutej poškodením jeho motorového vozidla, mal nárok na náhradu škody voči poisťovni v zmysle ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. v plnej výške, teda v sume 800,03 €. Tento nárok existoval ako pohľadávka poškodeného vo vzťahu k poisťovni, pričom žalobca mal voči poškodenému B. pohľadávku, ktorá pre neho vyplývala z ním vystavenej faktúry č. 8602022 zročnej 14.12.2022.

44. Hoci poškodený B. mal vo výške 800,03 € nárok na náhradu škody voči žalovanej, súčasne v takomto rozsahu mal aj záväzok vo vzťahu k žalobcovi titulom nájomného za náhradné motorové vozidlo. Súčasne mal ale voči žalobcovi aj pohľadávku titulom odplaty vo výške 800,03 € s DPH za postúpenie pohľadávky vo vzťahu k poisťovni. Poškodený B. a žalobca podľa presvedčenia súdu uzavreli platnú zmluvu o postúpení pohľadávky poškodeného voči poisťovni, pričom postúpenie tejto pohľadávky bolo odplatné a odplata predstavovala sumu 800,03 € s DPH. Poškodený svoj záväzok voči žalobcovi vyrovnal tým, že od žalobcu neinkasoval odmenu za postúpenie pohľadávky, nakoľko tento jeho nárok bol započítaný proti pohľadávke žalobcu na úhradu faktúry č. 8602022. Postúpením pohľadávky poškodeného voči poisťovni na žalobcu sa zmenil veriteľ tejto pohľadávky a stal sa ním v zmysle § 524 a nasl. Obč. zákonníka. žalobca. Na strane žalobcu preto ku dňu vyhlásenia rozsudku stále existoval nárok na úhradu žalovanej sumy 364,40 €, ktorá pohľadávka vznikla postúpením pohľadávky poškodeného voči žalovanej. Súd je preto presvedčený, že platným postúpením pohľadávky voči žalovanej poisťovni z poškodeného A. B. na žalobcu, sa stal žalobca vecne legitimovanou osobou na uplatňovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá vznikla v rámci v žalobe uvedenej poistnej udalosti. Výška škody podľa presvedčenia súdu predstavuje rozdiel medzi sumou 800,03 € a sumou 435,63 €, o ktorú poisťovňa poistné plnenie krátila. Navyiac však samotná poisťovňa, aj keď namietala vecnú legitimitáciu žalobcu, poskytla samotnému žalobcovi poistné plnenie, o čom svedčí tak list adresovaný žalobcovi zo dňa 10.2.2023, ale aj detail pohybu na účte žalobcu, z ktorého vyplýva, že 13.2.2023 žalobca na svoj účet od žalovanej poisťovne prijal plnenie v sume 435,63 €.

45. Dospel k presvedčeniu, že poškodený B. mal právo na náhradu škody, ktorú spôsobil klient žalovanej na jeho motorovom vozidle pri dopravnej nehode v rozsahu žalobou uplatnenej sumy a že žalobca sa na základe v žalobe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky stal novým veriteľom tejto pohľadávky vo vzťahu k žalovanej (§ 524 Obč. zákonníka, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z.), súd dospel k presvedčeniu, že žaloba, pokiaľ ide o istinu, je dôvodná a v tejto časti žalobe vyhovel.

46. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, tu sa súd opätovne stotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorá vychádzala z rozhodnutia najvyšších súdnych autorít a to z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021, ale aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, uvedených v replike žalobcu.

47. V súlade s vyššie uvedenými rozhodnutiami aj Okresný súd Martin zaujal právny názor, že špecifické ust. § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa vzťahuje na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z., avšak v prípade porušenia

povinnosti uvedenej v § 11 ods. 7 je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré je vo vzťahu k Obč. zákonníku lex specialis, nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. včas. Z listu žalovanej o poskytnutí poistného plnenia adresovaného žalobcovi zo dňa 10.2.2023 vyplýva, že poisťovňa skončila šetrenie poistnej udalosti 9.2.2023 (keďže rozhodla o poskytnutí časti poistného plnenia) a preto doba na poskytnutie poistného plnenia v plnom rozsahu poisťovni uplynula 24.2.2023. Dňom 25.2.2023 sa poisťovňa s poskytnutím časti poistného plnenia v sume 364,40 € dostala do omeškania.

48. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období od 8.2.2023 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 3 % ročne.

49. Žaloba bola preto v celom rozsahu dôvodná a súd jej plne vyhovel.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.